

Република Србија
УПРАВНИ СУД
10 У 570/10(2007)
8.04.2010. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија Томислава Медведа, председника већа, Љиљане Максимовић и мр Зорана Рељића, чланова већа, са судским саветником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби Привредног друштва „А.А.“ д.о.о из ..., које заступа пуномоћник Данијела Несторовић, адвокат из Београда, Ђушина 14, поднетој против решења Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Регионалног центра Београд број 4331-47/06 од 14.03.2007. године, у предмету доприноса, у нејавној седници већа, одржаној дана 08.04.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА

Образложење

Оспореним решењем је одбијена жалба тужиоца, изјављена против решења Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Филијале Палилула број 05-47-1-0049/06-пл од 07.05.2006. године, којим му је наложено да, ради отклањања незаконитости и неправилности утврђених у поступку теренске контроле обрачунавања и плаћања пореза и доприноса по одбитку за период од 01.01.2005. године до 31.12.2005. године, изврши уплату пореза на

друге приходе у износима наведеним у диспозитиву тог решења, заједно са обрачунаном каматом, да изврши уплату доприноса за пензијско и инвалидско осигурање на терет примаоца накнаде у износу наведеном у диспозитиву тог решења, заједно са каматом, да изврши уплату доприноса на здравствено осигурање на терет примаоца накнаде у износу наведеном у диспозитиву решења, са припадајућом каматом да обрачуна и уплати зазтену камату по стопи прописаној законом, почев од 01.01.2006. године до дана уплате наложених обавеза из диспозитива решења, као и да у својим пословним књигама спроведе одговарајућа књижења по налозима из диспозитива решења.

У тужби, поднетој Врховном суду Србије дана 07.06. 2007. године и заведеној под пословним бр. У-4965/07, тужилац оспорава законитост решења туженог органа и истиче да је директор и суоснивач тужиоца израелски држављанин, који нема заснован радни однос код тужиоца. Сматра да лице које обавља послове директора без заснивања радног односа има право на накнаду за рад, која има карактер зараде и подлеже обавези плаћања пореза и доприноса, као и зараде. Указује на мишљење Министарства за социјална питања Републике Србије, према коме не постоји основ да се на стране држављане примењује одредба члана 12. став 1. тачка 1-3 Закона о пензијском и инвалидском осигурању за стицање својства осигураника по основу рада по уговору. У поступку је приложио документа са овереним преводом, као доказ да плаћа национално осигурање и допринос за здравствено осигурање по закону Израела. Предлаже да суд тужбу уважи, а оспорено решење поништи.

Тужени орган је, у одговору на тужбу, остао при разлозима образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

Решавајући овај управни спор на основу чињеница утврђених у управном поступку у смислу члана 38. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), који се, према одредби члана 77. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09) има применити у овој случају, те испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у складу са одредбама члана 39. став 1. истог закона, Управни суд у Београду, који је, сагласно одредби члана 29. у вези са

чланом 90. ст. 1. и чланом 89. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/08 и 104/09), 01.1.2010. године преузео нерешене предмете Врховног суда Србије по тужбама поднетим до 31.12.2009. године, је, оценом навода тужбе, одговора на исту и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба неоснована.

Према списима предмета и разлозима образложења оспореног решења, тужени орган је правило решењем одбио жалбу тужиоца, изјављену на решење првостепеног органа, у поступку спроведеном без повреда правила поступка, а за одлуку је дао довољне и јасне разлоге, које у свему прихвата и овај суд. Ово стога, што је у поступку који је претходио доношењу оспореног, а и првостепеног решења, несумњиво утврђено, а што тужилац наводи тужбе и не спори, да приликом исплате накнада на име закључених уговора о делу није вршио обрачун и уплату пореза на друге приходе и доприносе, и то пореза на друге приходе, доприноса за пензијско и инвалидско осигурање и доприноса за здравствено осигурање, као и да је, као порески обвезник, са пословног рачуна подизао готовину, које износе није правдао рачунима из којих би се могла утврдити намена утрошених средстава. У поступку је такође утврђено да тужилац позајмице оснивача и директора предузећа није евидентирао у пословним књигама као приход на рачуну 669/9, те да није исказао обавезу на име враћања позајмице на рачуну обавезе за зајам – конто 429. Како је са текућег рачуна подигао готовину на име враћања позајмице, јер је иста приходована у 2004. години, правилно је, и по налажењу суда, у поступку оцењено да износ готовине који је подигнут подлеже опорезивању на основу одредаба члана 85. Закона о порезу на доходак грађана ("Службени гласник РС", бр.24/01... 135/04). Код утврђеног чињеничног стања, правилно је, и по налажењу суда, у поступку оцењено да је тужилац обвезник плаћања пореза на друге приходе, доприноса за здравствено осигурање, као и обвезник доприноса за пензијско и инвалидско осигурање, па су супротни наводи тужбе неосновани.

Суд је посебно ценио наводе тужбе, истакнуте и у жалби, који се односе на плаћање доприноса за обавезно социјално осигурање за директора и суоснивача тужиоца, па је нашао да они нису основани, из разлога који су оцењени оспореним решењем.

Са изнетог, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, на основу одредбе члана 41.став 2 Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 8.04.2010. године 10 У 570/10(2007)

Записничар

Председник већа-судија

Весна Мраковић,с.р.

Томислав Медвед,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Саво Босанац

ЉЛ/10